

Boeck-Hansen: Til det ærede Medlem Hr. Leonhard Hansen vil jeg gerne sige, at der i § 4 aldeles ikke er Tale om Dispensationer, men om Undtagelser, og det er disse Undtagelser, jeg mener, det er forkert, at Tillidsmanden skal give sit Samtykke til kan træde i Kraft. Jeg er ikke uenig i, at Arbejderne skal være enige deri, og det staar der ogsaa i Paragraffen, men det talte jeg ikke et Muk om. Jeg siger blot, at det er underligt, og jeg synes, det er forkasteligt og uheldigt, at man skal spørge Tillidsmanden ogsaa, naar man er enig med Arbejderne.

I øvrigt kan jeg saa godt forstaa, at det ærede Medlem Hr. Leonhard Hansen ventede Strid, hvis det ærede Medlem ogsaa anvendte den Tone, som han anvender her, paa det Sted, hvor der skal forhandles i Fredelighed.

Den højtærede Socialminister trøster os med, at Loven er begrænset, og det vilde ogsaa være rart, hvis den var det; men det var netop det, jeg understregede, at jeg synes, denne Begrænsning er illusorisk, idet man ikke kan vente, at Arbejdsløshedsprocenten kommer under 1930, da vi i Aar, i 1936, virkelig havde en meget stor Beskæftigelse, vi var oppe paa Maksimum af Beskæftigelse, men Arbejdsløshedsprocenten alligevel var over dobbelt saa stor, som den var i 1930. Jeg mener derfor, at denne Begrænsning ikke er saa god, som den burde være. Lad Loven faa en Tidsbegrænsning, saa kan den vel altid fornyes, hvis man mener, den er god.

Jeg synes, det er kedeligt, at den højtærede Socialminister har ment ud fra min Tale at kunne drage den Slutning, at der var et Parti, som spekulerede i Arbejdsløshedens Størrelse, det er jeg bedrøvet over, at den højtærede Socialminister mener. Jeg ved ikke, hvad det er for et Parti, men jeg vil i hvert Fald sige, at det maa være et Parti, som den højtærede Socialminister har stor Indsigt i og stort Kendskab til, idet jeg er fast overbevist om, at en saadan Beskyldning ikke vilde blive udslynget, uden at Socialministeren var ganske sikker paa, der ikke kunde knytte sig en Fejltagelse dertil. Men naar den højtærede Socialminister stiller saa stort Krav til Forstanden hos os andre, vil jeg dog sige, at den Udtalelse, den højtærede Socialminister dør kom med, synes jeg ikke var præget af Forstandighed, i hvert Fald ikke af Besindighed.

Jeg vil understrege, at naar man forbyder Folk at arbejde, saa sætter man Arbejdsmængden ned, og da det er Arbejdet

og Arbejdsmængden, der giver de økonomisk daarligt stillede i Samfundet bedre Andel i Livsgoderne, tror jeg, det er uheldigt at gøre det. Det er det, jeg argumenterer imod; nu da vi er inde paa det, vil jeg sige, at jeg netop tror, denne Lov vil faa til Følge, at Arbejdsløsheden forøges i Stedet for forringes — for det er jo Meningen med dette Lovforslag, at den skal forringes.

Den højtærede Socialminister siger, at jeg gør mig skyldig i en Erindringsforskydning, naar jeg taler om Forhandlingerne i 1935. De fandt Sted i 1936, siger Ministeren. Jeg tvivler ikke om, at Ministeren mener dette, men i den Beretning, jeg har liggende foran mig, staar der udtrykkelig, at Forhandlingerne fandt Sted i Oktober 1935, saa hvis der har fundet en Erindringsforskydning Sted, er det altsaa ikke hos mig, det er enten i Beretningen, eller ogsaa — hvad der ogsaa er muligt — kan den højtærede Socialminister tage fejl paa dette Punkt.

Til det højtærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen

Første Næstformand (Vanggaard): „Det ærede Medlem“.

Boeck-Hansen: Ja, det har De Ret i! Altsaa, til det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen vil jeg gerne sige, at jeg forstaaer ikke, at det ærede Medlem indblander Helligdagsloven i dette, for Helligdagsloven er jo ikke givet af Hensyn til Arbejde eller ikke Arbejde, nej, den er givet af Hensyn til Helligdagsfreden, saa den har intet med dette at gøre. Jeg forstaaer heller ikke, at det ærede Medlem ønsker at blande mine private Forhandlinger ind i dette, og jeg vil til det høje Tings Beroligelse sige, at jeg ønsker ikke at blande det ærede Medlems private Forhold ind i denne Diskussion. Men det er af største Interesse at lægge Mærke til, at de to Regeringspartiers Ordførere ikke er enige om, hvad man forstaaer ved Ordet Arbejder. Her er noget fundamentalt, noget, som i højeste Grad trænger til at blive opklaret.

Valdemar Sørensen: Maa jeg have Lov at sige til det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen, der ikke kunde acceptere min Brug af Helligdagsloven i den Forbindelse, hvori jeg anvendte den, at saa kan jeg jo være det ærede Medlem til Tjeneste ved at pege paa en anden Lovgivning, som ogsaa har de Konservatives Tilslutning, og som netop har arbejdsbegrænsende Hensigter, nemlig Lukkeloven. Vil det ærede Medlem